

Janusz Podgórski

Wysin, pow. Kościerzyna. Stanowisko 5

Informator Archeologiczny : badania 5, 104-105

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Znajdowały się w nich liczne fragmenty ręcznie lepionych naczyń, przeważnie garnków o grubych ścianach, a także talerzy krątkowych oraz - w mniejszej ilości - kości zwierzęce i muszle skójki rzecznej.

W dwóch jamach, największych, znaleziono również bryłki pełepy, szczególnie liczne w jamie Nr 34. W warstwie kulturowej nad jamą 34 znaleziono uszkodzoną glinianą figurkę ludzką oraz część sierpa brązowego.

W jamie Nr 39, o średnicy około 1 m i głębokości około 1,5 m znaleziono część kamienia żarnowego. W jamie Nr 40 o długości około 5,5 m odkryto zniszczone palenisko o kolistym kształcie, część kamienia żarnowego oraz fragmenty naczyń i kości. Są to obiekty wczesnośredniowieczne.

Badania będą kontynuowane.

WYSIN, pow. Kościerzym
Stanowisko 5

Muzeum Archeologiczne w Gdańsku

Badania prowadził mgr Janusz Podgórski. Finansował WKZ w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko płaskie z okresu halstackiego.

Cmentarzysko znajduje się na piaszczystym wzniesieniu, położonym około 2,2 km na północny wschód od Wysina, nad doliną rzeki Wistocisy. Przebadane około 215 m². Odkryto ogółem 21 grobów obwarowanych i popielnicowych. Ze względu na silne zniszczenie badanej partii cmentarzyska, usytuowanej na szczycie wzniesienia, w pewnych wypadkach forma grobu trudna jest do ustalenia. Również popielnice uległy prawie całkowitemu zniszczeniu, toteż ceramika zachowała się w szczątkowej postaci.

Wśród grobów na uwagę zasługują groby Nr 10 i 19, z zachowanym zabezpieczeniem kamiennym w kształcie czworobocznej skryny, zbudowanej z kamieni polnych. Grób Nr 10 zawierał 3 zniszczone popielnice, nakryte płaskimi pokrywami, natomiast grób Nr 19 - tylko jedną. W grobie Nr 4 zniszczonym całkowicie odkryto resztki osernionej, ornamentowanej popielnicy. W grobach poza ceramiką i przepalonymi kośćmi ludzkimi brak było innego wyposażenia.

Wprawdzie forma grobów i ceramiki wskazuje - w większości - na starszą fazę okresu halstackiego, jednakże, na podstawie odkryć przy-
padkowych, dokonanych w różnych punktach wzniesienia, wynika, że chro-

nologię cmentarska rozciągnąć można na cały okres halstaoki, a sam obiekt zajmuje znaczną przestrzeń.

Wskazana jest kontynuacja badań.

ZAKRZÓW, pow. Krapkowiec

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Opolu

Badania prowadzili mgr K.Macewicz i mgr E.Tomczak /autor sprawozdania/. Finansował WKZ w Opolu. Drugi sezon badań. Stanowisko wielokulturowe - osada kultury Łużyckiej. Cmentarsko z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest około 500 m na południowy wschód od PGR Dalnia, na pograniczu gruntów wsi Zakrzów, Jasiona i Ligota Dolna. Badaniami objęto obszar 600 m², najbardziej zagrożony dorywczą eksploatacją piasku. Odsłonięto i zabezpieczono kilkanaście jam osadniczych kultury Łużyckiej oraz dwa groby kultury Łużyckiej i trzy z okresu wpływów rzymskich.

Jamy osadnicze zawierały przede wszystkim ceramikę. Tylko w jednej natrafiono ponadto na dwa bardzo dobrze zachowane sierpy brązowe. Groby ciałopalne kultury Łużyckiej reprezentował jeden pochówek popielnicowy, zawierający trzy ozdoby brązowe i jeden bespopielnicowy, zawierający trzy ozdoby brązowe i jeden bespopielnicowy-jamowy, składający się wyłącznie z ułamków naczyń glinianych, przepalonych kości i splenizny.

Groby z okresu wpływów rzymskich były bardzo silnie zniszczone. Poza przepalonymi szczątkami kostnymi zachowały się resztki wyposażenia w postaci drobnych ułamków naczyń glinianych oraz przedmiotów metalowych, przeważnie fragmentarycznie zachowanych.

Badania w roku przyszłym przypuszczalnie będą kontynuowane.

ZAMECZNO, pow. Głogów

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Adam Kołodziejcki /autor sprawozdania/ i mgr Andrzej Marcinkian. Finansował WKZ w Zielonej Górze. Drugi sezon badań. Cmentarsko ludności kultury Łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu i okresu halstaockiego.

Badania miały charakter ratunkowy. Obszar cmentarska podlega